

DESIRE®

A romantic couple in a close embrace. The man is shirtless and muscular, with a beard, and the woman is wearing a black dress. They are standing in front of a large window with a grid pattern. The man is holding the woman's arm, and they are looking at each other with a soft expression.

Kat Cantrellová
Soupeř,
nebo milenec

KAT CANTRELLOVÁ

SOUPEŘ,
NEBO MILENEC

PŘEKLAD

ALENA MORNŠTAJNOVÁ

Milá čtenářko,

asi už jste se taky setkala s oním typem mužů, pro které je jejich práce vším a neváhají pro svou firmu, či postavení obětovat v podstatě cokoli. Na vztahy buď nemají vůbec čas, nebo si jimi nemíní komplikovat život a navazují jen povrchní krátkodobé známosti. Do této skupiny patří i hrdinové červnových povídek. A tak se Liam v romanci Svatbou to nekončí dokonce naoko zasnoubí i ožení, Miles v povídce Pro dobrou věc... je ochoten zatnout zuby a spolupracovat se zpěvačkou, která mu zvedá tlak, a do třetice Max, který je velký skeptik a na spřízněné duše nevěří, se rozhodne v romanci Soupeř, nebo milenec odhalit čachry dohazovačky... Vy už samozřejmě tušíte, že když padne kosa na kámen, tak sebevětší workoholik a skeptik stejně kouzlu lásky podlehne.

Přeju Vám ničím nerušené chvíle u knihy.

S láskou

Váš Harlequin

Kat Cantrellová

**SOUPEŘ,
NEBO MILENEC**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Matched to Her Rival

První vydání:
Harlequin Books, 2014

Překlad:
Alena Mornštajnová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2014 by Katrina Williams
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025 (Soupeř, nebo milenec: 2016 by HarperCollins Polska
sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1751-7 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1752-4 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1753-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Při podnikání v médiích – a i v životě – je prezentace důležitější než cokoli jiného, a Dax Wakefield nikdy nepodceňoval význam dobré show.

Pečlivý důraz na každíčkou podrobnost byl tím hlavním důvodem, proč se jeho mediální impérium rozrostlo ještě víc, než kdy snil. Tak jak je možné, že se čísla sledovanosti KDLS, někdejšího klenotu v jeho koruně, tak propadla?

Dax se zastavil u recepce v hale televizní zpravodajské stanice, kterou založil. „Ahoj, Rebecca. Tak jak si v tomhle pololetí vede Brian v matematice?“

Recepční se rozzářila, načechrala si vlasy a narovnála se, aby si mohla být jistá, že Dax zaznamená její působivou postavu.

Zaznamenal. Muž, který má rád ženskou krásu tak jako Dax, ji vždycky zaznamená.

„Dobré ráno, pane Wakefelde,“ zašvitořila Rebecca. Na posledním vysvědčení měl C. Udělal velký pokrok. Je to už šest měsíců, co jsem se o tom zmínila. Jak si to můžete pamatovat?“

Jednoduše – Dax považoval za důležité pamatovat si o každém zaměstnanci alespoň jednu podrobnost z jeho soukromého života. Úspěch nejsou jenom peníze, ale fungující podnik, a toho nemůže nikdo dosáhnout sám. Pokud pro vás lidé pracují rádi, drží při vás a můžou se přetrhnout, aby se ukázali.

Obvykle. Dax teď musel položit Robertu Smithovi,

vedoucímu stanice, pár otázek ohledně posledního průzkumu sledovanosti. Něco bylo špatně.

Dax si poklepal na spánek a usmál se. „Maminka mi vždycky říkala, abych tohle používal raději k dobrým věcem, než k těm špatným. Je tady někde Robert?“

Recepční přikývla a bzučákem otevřela bezpečnostní dveře. „Natáčejí. Určitě bude někde poblíž.“

„Pozdravujte ode mě Briana,“ zavolal Dax, když proploval prosklenými dveřmi do největšího studia, kde se natáčelo ranní zpravodajství.

Kameramani a zvukaři byli na svých místech, produkční se proplétali mezi kabely na svá místa v pozadí a uprostřed toho všeho seděla jejich hvězdná moderátorka Monica McCrearyová. Mluvila před kamerou s drobnou tmavovlasou ženou, která – přestože byla docela malá – měla nádherné nohy.

Dax se zastavil na kraji toho organizovaného zmatku, zkřížil ruce na prsou a pohledem vyhledal vedoucího stanice. Robert ho kývnutím pozdravil a prodral se k němu mořem lidí a zařízení.

„Viděl jsi čísla sledovanosti, že?“ zamumlal Robert.

To byla vlastnost, kterou Dax u svých zaměstnanců plně oceňoval – schopnost číst mu myšlenky.

Nízká čísla ho rozčilovala, protože pro ně nebyla žádná omluva. Honba za senzací byla klíčem, a pokud se nestalo nic, co by stálo za zmínku, bylo na nich, aby vytvořili něco, co stojí za sledování.

„Jo.“ Dax to pro tuto chvíli nechal tak. Měl na to celý den a teď byl štáb uprostřed natáčení. „Co točíte?“

„Příspěvek o dallaských podnikatelích. Každý týden představíme jednoho. Zajímaví místní lidé.“

Tak Hezkonožka je podnikatelka? Zajímavé. Chytré ženy jsou vzrušující.

„Co dělá? Peče dorty?“

I z dálky z té ženy vyzařovala energie – zdálo se, že patří k tomu typu žen, které musí mít vždycky všechno podle svého vkusu. Úplně ji viděl, jak vytváří umné zdobení na dortu a pak si za něj účtuje přemrštěnou sumu.

Dax by rád ochutnal. Dort i jeho tvůrkyni. Možná obojí najednou.

„Ale ne. Provozuje seznamovací agenturu.“ Robert kývl hlavou k ženám sedícím ve světle reflektorů. „EA International. Služby pro náročné klienty.“

Daxovi se najednou zvýšil tlak a všechny myšlenky na dort vyletěly oknem.

„Tu agenturu znám.“

Přimhouřenýma očima se zaměřil na dallaskou podnikatelku, která ho připravila o přítele. Někdo, kdo dělal práci dohazovačky, měl být sešlý a shrbený, se šedivými vlasy. To je přece tak zastaralá profese. A měla by být postavena mimo zákon.

Moderátorka se zasmála něčemu, co dohazovačka řekla, a naklonila se dopředu. „Takže vy jste vlastně něco jako dallaská dobrá víla kmotřička?“

„Ráda si to o sobě myslím. Kdo ve svém životě nepotřebuje trochu kouzla?“ Hladké hnědé vlasy se jí při živém hovoru rozletěly kolem hlavy.

„Nedávno jste dala dohromady delamerianského prince s jeho snoubenkou, nemám pravdu?“ Monica zamrkala. „Myslím si, že ženy po celém světě vám to mají za zlé.“

„Tuto zásluhu si nemůžu připsat.“ Dohazovačka se usmála, a to ji úplně proměnilo. „Princ Alain a Juliet už se znali z dřívějška. Já jsem jim jenom pomohla, aby si uvědomili, že to mezi nimi neskončilo.“

Dax z ní nemohl spustit oči.

I když to připouštěl jen nerad, dohazovačka rozsvítila celou scénu. I moderátorka KDLS se v její záři ztrácela.

A Dax nebyl z těch, co podceňují hvězdný potenciál.

Nebo okamžik překvapení.

Vpochodoval na scénu a kývnutím hlavy poslal moderátorku pryč. „Já se toho ujmu, Monico. Děkuji vám.“

I přes nezvyklý zásah se Monica usmála a bez komentáře mu přenechala svoje křeslo. Nikdo nezareagoval jinak než překvapeným zamrknáním. Pracovali přece pro něj.

Když se usadil na Moničině ještě teplé židli, drobné torpédo proti němu se zeptalo: „Co se to děje? Kdo jste?“

Člověk, který pozná výjimečnou příležitost pro zvýšení sledovanosti.

„Dax Wakefield. Tahle stanice mi patří,“ řekl klidně. „A tento rozhovor právě začíná. Vy jste Elise, je to tak?“

Její rozhořčení nabylo vrcholu, a tak překřížila své krásné nohy a pohodlně se opřela. „Ano, ale můžete mi říkat slečno Arundelová.“

Aha, takže jeho jméno znala. Zábava může začít.

Hořce se zasmál. „Co kdybych vám místo toho říkal slečno Hokuspokus? Není to přesně to, co provádíte se svými klienty? Manévrujete ženy do vztahů s bohatými muži.“

Tento rozhovor se zároveň stane způsobem, jak se pomstít. Pokud EA International poškodí, tím lépe. Někdo přece musí svět zachránit před kupčením těchto dohazovaček ženských klientek.

„Nic takového nedělám.“ Elisa odtrhla pohled od jeho obličeje a sklouzla mu po těle, ale její výraz neroztál v onen typický výraz, který mu obvykle napověděl, že s ním dotyčná moc ráda zajde na skleničku. Tak to alespoň fungovalo u většiny žen.

To ještě posílilo jeho chuť zatlačit na pilu.

„Tak nám to tedy vysvětlete,“ vyzval ji velkoryse a mávl rukou.

„Spojuji dvě osamělé duše.“ Elisa, pardon – slečna Arundelová – si odkašlala a znovu si přehodila nohu přes nohu, jako kdyby nemohla najít pohodlnou pozici. „Někteří lidé potřebují více pomoci než jiní. Úspěšní muži mají jen zřídkačdy čas nebo trpělivost hledat vhodný vztah. Já to dělám za ně. A zároveň muž s prostředky potřebuje určitý typ ženy, a ten není snadné najít. Rozšiřuji potencionální rybník tím, že připravuji moje klientky, aby i v té nejvyšší společnosti zářily jako diamanty.“

„Ale jděte. Cvičíte ženy, aby se staly zlatokopkami.“

Přesně to udělala s Daniellou Whitovou, jejíž příjmení teď znělo Reynoldsová, protože se jí podařilo ulovit Daxova spolužáka z vysoké, Lea. A ten se kvůli ní na Daxe vykašlal. Patnáct let přátelství jako kdyby neexistovalo. Kvůli ženě.

Elisin úsměv ztvrdl. „Naznačujete, že ženy potřebují lekce, aby se naučily, jak získat muže jenom kvůli jeho penězům? Pochybuji, že takové ženy se potřebují něco učit. Já se snažím pomáhat ženám tím, že je představím jejich spřízněným duším.“

„Co kdybyste jim zaplatila, aby šly na vysokou a tam randily podle libosti?“ odpověděl Dax pohotově.

Mezi přihlížejícími to zašumělo, ale ani Dax ani Elisa se po nich neohlédli. Ve vzduchu mezi nimi se vznášely neviditelné jiskry. Na kameru to bude vypadat skvěle.

„Existují různé stipendijní programy. Já plním jinou úlohu. Pomáhám lidem, aby se potkali. V tom, co dělám, jsem dobrá. Vy byste to měl vědět nejlépe.“

Tak přece jenom tam zabloudila. Lehce se usmál.

Nejlepší bude nechat diváky ještě chvíli hádat. „Proč bych to měl vědět? Protože jste jediným mávnutím ruky zničila dlouholeté osobní i pracovní přátelství tím, že jste Lea představila té zlatokopce?“

Rána byla ještě očividně živá.

Spolubydlící a kamarádi z vysoké, kteří měli stejný pohled na svět. Oba s Leem věřili v moc úspěchu a bratrství. Ženy byly dočasnou záležitostí. Dokud se neobjevila Daniella, nějak nezařídila, že se do ní Leo zamiloval, nevymyla mu mozek a nezatlačila starého kamaráda na okraj jeho života.

Ne že by dával celou vinu Danielle. Ona byla jistě tou jiskrou, ale to Leo přerušil společné podnikání. Oba utrpěli velkou obchodní ztrátu. A pak Leo bez jakéhokoli důvodu ukončil jejich přátelství.

Bolest nad zradou starého kamaráda ho pořád bolela. Jen mu to potvrdilo, že se nevyplatí lidem důvěřovat. Každý tě nakonec zradí.

„Ne!“ vydechla rozhořčeně a na chvíli zavřela oči. Očividně se pokoušela přijít na vhodnou odpověď. Hodně štěstí. Žádná neexistovala.

Ale stejně se o to pokusila. „Protože jsem pomohla dvěma lidem, aby se našli a zamilovali se do sebe. Před vašima očima se stalo něco skutečného a trvalého, a vy jste toho byl přímým svědkem. Leo a Daniella se k sobě úžasně hodí a vyznávají stejné hodnoty. Tohle dělá můj počítač. Spojuje lidi podle toho, jací jsou.“

„Tak to je to kouzlo, které jste zmiňovala,“ poznamenal Dax se zvednutým obočím. „Nemám pravdu? Všechno je to jenom iluze. Vy těm lidem řeknete, že se k sobě hodí, a oni vám uvěří. Vaší mocí je sugesce. To je chytré, opravdu.“

Myslel to vážně. Jestli někdo uměl využít iluze, byl to právě on.

Elise se po tvářích rozlila červeň, ale neustoupila.

„Vy jste cynický člověk, Daxi Wakefelde. Jenom proto, že vy nevěříte ve šťastné navždy spolu, to ještě neznamená, že neexistuje.“

„Pravda.“ Přikývl. „A zároveň omyl. Jsem ochoten přiznat, že jsem cynický, ale tvrdím, že šťastné navždy spolu je jenom mýtus. Dlouhodobé vztahy jsou mezi dvěma lidmi, kteří se dohodli, že spolu vydrží. Žádné směšné lži o nekonečné lásce.“

„To je...“ Patrně nemohla najít to správné slovo, jak to popsat. A tak jí pomohl.

„Skutečnost?“

Jeho matka ho o tom přesvědčila tím, že opustila otce, když bylo Daxovi sedm. Otec se z toho nikdy nevzpamatoval a stále doufal, že se vrátí. Chudák.

„Smutné,“ opravila ho s nedůtklivým úsměvem. „Musíte být velice osamělý.“

Zamrkal. „Tak to mi ještě nikdy nikdo neřekl. Během třiceti vteřin si můžu dohodnout pět schůzek za sebou s různými ženami, a to hned dnes večer.“

„Jste na tom ještě hůř, než jsem si myslela.“ Znovu přehodila nohu přes nohu, což Dax nemohl přehlédnout, a naklonila se k němu. „Potřebujete ve svém životě lásku. Hned teď. Pomůžu vám.“

Vlastní výbuch smíchu ho samotného překvapil. Protože to nebylo směšné. „Co vám na tom není jasné? Ta část, kdy jsem vám říkal, že vám nevěřím, nebo ta část, že nevěřím v lásku?“

„Řekl jste to naprosto jasně,“ řekla tiše. „Snažíte se dokázat, že moje podnikání, můj život, že to všechno je jenom klam. Ale to se vám nepodaří, protože já dokážu najít lásku i pro to nejtemnější srdce. Dokonce i pro vaše. Chcete důkaz? Vložte své jméno do mého počítače.“

Zásah. Lapila ho do pasti. A on si vůbec nevšiml blížícího se nebezpečí.

Navzdory všemu cítil k Elise Arundelové zdravý respekt.

Zatraceně. Vážně se mu docela líbila.

Elisa si otřela vlhké dlaně do sukně a modlila se, aby si toho nafoukaný pan Wakefield nevšiml. Tohle nebyl předem domluvený, bezpečný rozhovor, který jí slíbili. Kdyby to tušila, nikdy by nesouhlasila, že se posadí na toto jeviště a pod všechna ta horká světla a vystaví se pohledům milionů párů očí, které ji pálily na těle.

Pohotovost nebyla její nejsilnější stránka.

A dobrá nebyla ani v jednání s bohatými, rozmazlenými a arogantními sukničkáři, kteří znevažovali všechno, v co věřila.

Přesto jednoho z nich právě vyzvala, aby prověřil její schopnosti. Nenadýchala se náhodou někde nějakého ředidla?

Ale na tom nezáleží. Chlapíci jako Dax na dveře seznamovací agentury nikdy nezaklepou. Povrchní vztahy není těžké najít, obzvlášť pro někoho, kdo má očividně rozsáhlé zkušenosti s lákáním žen do své postele. A pravděpodobně pro něj nebude těžké si je tam i udržet.

Dax si bezmyšlenkovitě pohládl bradu a zadíval se na ni. „Nabízíte, že pro mě najdete partnerku?“

„Nejenom partnerku,“ opravila ho okamžitě a odtrhla pohled od palce na jeho ostře řezané tváři. „Opravdovou lásku. Na celý život.“

Ano. Ještě nikdy se nezmýlila. A nehodlala s tím začít právě dnes.

Hledání souznějících duší ji v mnoha směrech naplňovalo. Skoro jí to vynahrazovalo i skutečnost, že ona sama žádnou lásku nemá. Ale naděje je nekoněčná. Jestliže ani pět manželství a desítky nevydařených vztahů její matky v ní nezadusilo optimismus

a víru v lásku, Dax Wakefield je také nedokáže zabít.

„Tak mi řekněte o vaší nesmrtelné lásce. Je pan Arundel ten pravý?“

„Jsem svobodná,“ připustila. Byla to otázka, kterou od klientů slyšávala velice často. „Ale to o mé práci nic nevypovídá. Neodmítnete služby cestovního agenta jenom proto, že ve vámi vybrané destinaci nebyl, nemám pravdu?“

„Máte. Ale budu přemýšlet nad tím, proč se stal cestovním agentem, když se bojíte létat.“

Štáb se zachichotal a Elisa ucítila napětí v nohou. Moc ráda by nastoupila na palubu s tím pravým. Ale klienti se vždycky hodili k někomu jinému, k ní ne, a no... neuměla přistoupit k zajímavému muži na veřejnosti a představit se. Páteční večery s rychlými známostmi jí připadaly bezpečnější než zápolení s pochybami, že není dost dobrá, úspěšná nebo štíhlá na randění.

S tímto rozhovorem souhlasila jenom proto, aby podpořila své podnikání. Bylo to nutné zlo, a nic jiného, než propagace EA International by ji k takovému představení nedonutilo.

„Já vždycky létám první třídou, pane Wakefelde,“ odpověděla, a kdyby její hlas nezněl tak pisklavě, byla by to dokonalá odpověď. „Jakmile budete připravený nastoupit na palubu, navštivte mě, a já vás posadím na správné letadlo do správné destinace.“

„Co pro to musím udělat?“ zeptal se. „Vyplnit nějaký dotazník na počítači?“

Vážně o tom uvažuje? Polkla a ošklivý pocit se jí rozšířil po celé hrudi.

Rozmluv mu to.

Byl to hrozně hloupý nápad. Ale jak jinak mu mohla odpovědět? Znevažoval nejen její profesi, ale i společnost, která nesla její jméno.

„Počítačové dotazníky nefungují,“ řekla. „Abych mohla najít vaši spřízněnou duši, musím vás poznat. Osobně.“

Dax přimhouřil oči a šlehl po ní pomalým úsměvem, který docela určitě neměl vyvolat rozechvění v jejím podbřišku. „To zní lákavě. Jak moc osobně, slečno Arundelová?“

On s ní flirtuje? Na to nepřistoupí. Tohle je chladný a tvrdý obchod. „Velmi. Položím vám několik přímých otázek. Než skončím, budu vás znát lépe než vaše matka.“

V Daxových očích přeběhlo něco temného, ale rychle to zaplašil. „Tak to je vážné. Pokud na to přistoupím, co se stane, pokud mi nenajdete skutečnou lásku? Budete vypadat jako podvodnice. Uvědomujete si, do čeho se pouštíte?“

„Nebojím se,“ zalhala. „Jediné, o co vás požádám, je, abyste k tomu přistupoval vážně. Žádné podvádění. Jestli podstoupíte celý proces a nenajdete opravdovou lásku, můžete troubit do celého světa, že nejsem tak dobrá, jak o sobě tvrdím.“

Ale ona tak dobrá je. Sama vytvořila algoritmus seznamování, vybrušovala ho tak dlouhou dobu, dokud nebyl naprosto neprůstřelný. Čísla byla její útočiště, místo, kde nacházela klid.

Dobře napsanému programovému řádku bylo úplně jedno, kolik tabulek čokolády snědla. Nebo jak snadno se jí čokoláda usazovala na bocích.

„To je výzva.“ Přimhouřil oči. „Ale možná je příliš snadná. Neexistuje možnost, že bych prohrál.“

Protože opravdu věřil, že své klienty podvádí a že on se ošálit nedá. „Máte pravdu. Nemůžete prohrát. Pokud nenajdete lásku, můžete zlikvidovat mé podnikání. A pokud lásku najdete, tak...“ Pokrčila rameny. „Budete šťastný. A budete mým dlužníkem.“

Nadzvedl jedno obočí a Elisa si zakázala myslet, že je okouzlující.

„Cožpak láska není tou odměnou?“

Pohrával si s ní, to bylo jasné. „Já jsem podnikatelka, pane Wakefelde. Docela jistě chápete, že každé podnikání má výlohy. I kouzla něco stojí.“

Jeho smích ji zaskočil. Měl moc hezký smích. A nebylo to na něm to jediné hezké, jak musela – i když nerada – připustit. Daniella trefila hřebík na hlavičku, když Daxe Wakefielda popsala jako „arogantního hezouna“.

„Buďte opatrná, slečno Arundelová. Přece nechcete prozrazovat svá tajemství v televizi.“

Zavrtěl hlavou a jeho pečlivě zastřižené vlasy se spořádaně usadily na své místo. Tak dobře vypadající chlapík jako Dax Wakefield nepotřeboval strávit hodinu v maskárně, aby mohl před kameru. Bylo to hrozně nespravedlivé.

„Nic neprozrazuji. Obzvlášť ne o mých schopnostech najít správného partnera.“ Elisa si poposedla. Čím dál bude od toho hezounka, tím lépe. „Takže pokud najdete opravdovou lásku, budete propagovat moje podnikání. Jako spokojený klient.“

Překvapeně nadzvedl obočí a Elisa si jeho úžas spokojeně vychutnávala.

Kdyby šlo o cokoli jiného než o EA International, společnost, které v uplynulých sedmi letech vdechla život, asi by nedokázala najít slova a rozhlížela by se, kudy ze studia uniknout.

Ale tím, že napadl její podnikání, se tahle věc stala osobní. Proč to udělal? Protože jeho přítel porušil jakousi mužskou dohodu? I když by to Dax nikdy nepřiznal, očividně potřeboval na někoho svalit vinu za to, že se Leo zamiloval do Danielly. A Elisa byla po ruce.

„Vy chcete, abych dělal reklamu vašim službám?“ Z jeho hlubokého hlasu zaznívala nevěřícnost.